

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet och vissa andra lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet ändras så att Konsumentverkets uppgifter i anslutning till produktsäkerhetstillsynen överförs till Säkerhetsteknikcentralen (Tukes). Av detta föranledda ändringar föreslås i lagarna om säkerhetsteknikcentralen och Konsumentverket samt lagen om kosmetiska produkter, lagen om leksakers säkerhet och kemikalielagen.

Det föreslås också att Finlands nationella kontaktpunkt för systemet för snabbt informationsutbyte (Rapex), som baserar sig på direktivet om allmän produktsäkerhet, överförs från Konsumentverket till Tukes.

På grund av reformen av den statliga regionförvaltningen ska i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet, lagen om kosmetiska produkter och lagen om leksakers säkerhet ordet länsstyrelsen ersättas med ordet regionförvaltningsverket.

Hänvisningarna i lagarna till handels- och industriministeriet ändras enligt förslaget till arbets- och näringsministeriet.

Propositionen hänför sig till budgeten för 2010 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2010.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
2 MÅLSÄTTNING OCH FÖRESLAGNA ÄNDRINGAR	4
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
3.1 Konsekvenser för myndigheterna	5
Planeringen och styrningen av verksamheten	5
Effektivisering av resursanvändningen	5
Mångsidig expertis	6
Verksamhetsenhetens uppgifter i förhållande till organisationens kärnuppgift	6
Register och system	6
3.2 Konsekvenser för företag och andra verksamhetsutövare	7
3.3 Konsekvenser för konsumenterna	7
3.4 Ekonomiska konsekvenser	7
3.5 Konsekvenser för personalen	7
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	8
5 PROPOSITIONENS SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	9
DETALJMOTIVERING	10
1 LAGFÖRSLAG	10
1.1 Lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet	10
1.2 Lagen om Säkerhetsteknikcentralen	11
1.3 Lagen om Konsumentverket	11
1.4 Lagen om kosmetiska produkter	11
1.5 Lagen om leksakers säkerhet	12
1.6 Kemikalielagen	12
2 IKRAFTTRÄDANDE	12
LAGFÖRSLAG	13
Lag om ändring av lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet	13
Lag om ändring av 1 § i lagen om säkerhetsteknikcentralen	16
Lag om ändring av lagen om Konsumentverket	17
Lag om ändring av lagen om kosmetiska produkter	18
Lag om ändring av lagen om leksakers säkerhet	21
Lag om ändring av 8 a § i kemikalielagen	22
BILAGA	23
PARALLELLTEXTER	23
Lag om ändring av lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet	23
Lag om ändring av 1 § i lagen om säkerhetsteknikcentralen	28
Lag om ändring av lagen om Konsumentverket	29
Lag om ändring av lagen om kosmetiska produkter	31
Lag om ändring av lagen om leksakers säkerhet	37
Lag om ändring av 8 a § i kemikalielagen	40

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

Inom arbets- och näringsministeriets (ANM) förvaltningsområde sköts marknadskontrolluppgifter av Konsumentverket och Säkerhetsteknikcentralen.

Det har föreskrivits att Konsumentverket ska trygga konsumenternas ekonomiska och rättsliga ställning samt hälsa och genomföra konsumentpolitiken. Konsumentverket ansvarar för den allmänna produktsäkerhetstillsynen, dvs. för tillsynen över alla de konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet som inte är föremål för särskild reglering. Till Konsumentverket hör dessutom marknadskontrollen av leksaker, kosmetik, personlig skyddsutrustning och maskiner samt uppgifterna vid den nationella kontaktpunkten för systemet för informationsutbyte Rapex. Konsumentverket har också i uppgift att styra regional- och lokalförvaltningen inom sitt verksamhetsområde.

Säkerhetsteknikcentralen (Tukes) övervakar och främjar teknisk säkerhet och pålitlighet för att skydda människor, miljö och egendom.

Tukes verkar som myndighet inom bl.a. följande verksamhetsområden: elanordningar och elaggregat, elmagnetisk kompatibilitet, hissar, behandling och industriell upplagring av farliga kemikalier, explosiva varor och gruvor, kemikaliecisterner, gasanordningar, tryckbärande anordningar, ädelmetallprodukter och mättningsredskap, räddningsväsendets anordningar, CE-märkta byggprodukter, transportförpackningar och transporttankar för farliga ämnen, begränsning av farliga ämnen i el- och elektronikanordningar samt ackumulatorer och batterier, service av kylanläggningar samt energieffektivitet.

Produktsäkerhetstillsynen i Finland är rätt sektoriserad. Tillsynen utförs av många olika myndigheter inom flera olika ministeriers förvaltningsområden. Arbetsfördelningen mellan myndigheterna grundar sig på lag-

stiftningen och har utformats småningom när förvaltningen har utvecklats och regleringen och det nationella samarbetet har ökat. Det är inte nödvändigtvis lätt för aktörerna inom näringslivet och konsumenterna att veta vilken myndighet som övervakar vilken produktkategori eller en varas egenskap.

Europaparlamentets och rådets direktiv (2001/95/EG) om allmän produktsäkerhet (nedan produktsäkerhetsdirektivet) tillämpas på produkter som är avsedda för konsumenter eller som konsumenterna sannolikt i förutsebara situationer använder, även andra än för dem avsedda produkter, om det inte i gemenskapslagstiftningen finns specifika bestämmelser om dessa produkters allmänna säkerhet, som syftar till samma mål, dvs. till att de produkter som släpps ut på marknaden ska vara trygga. I fråga om produkter på vilka tillämpas sådana särskilda säkerhetskrav som ställs i gemenskapslagstiftningen, tillämpas produktsäkerhetsdirektivet endast på de faktorer och faror eller farokategorier som inte berörs av de särskilda kraven.

Utöver de centrala säkerhetskraven innehåller produktsäkerhetsdirektivet precisa bestämmelser om marknadskontroll.

I Finland har produktsäkerhetsdirektivet genomförts genom lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004). Den nationella lagens tillämpningsområde är vidare än direktivets och omfattar också konsumenttjänsters säkerhet.

I många produktkategorier baserar sig produktsäkerhetstillsynen på EU:s produkt direktiv, genom vilka de tekniska kraven på medlemsländernas produkter har harmoniserats. På samma sätt som i produktsäkerhetsdirektivet har man genom att harmonisera rättsakterna för specifika produktkategorier försökt avlägsna de tekniska hindren inom handeln och förverkliga den fria rörligheten för produkter, dock utan att sänka konsumenternas säkerhetsnivå.

I syfte att effektivisera marknadskontrollen i Europeiska unionen antogs sommaren 2008 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 (nedan ackrediterings- och marknadskontrollförordningen) om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och i anslutning därtill ett beslut, där de allmänna marknadskontrollförpliktelserna för alla medlemsländer fastställs. Förordningen ska tillämpas från och med den 1 januari 2010. Förordningen skapar viktiga juridiska ramar för marknadskontrollen i områden med harmoniserad gemenskapslagstiftning. Det förutsätts att medlemsstaterna regelbundet ser över kontrollverksamheten och bedömer hur den fungerar och säkerställer samarbetet mellan myndigheterna. Dessutom föreskrivs i förordningen om systemet för snabbt informationsutbyte om åtgärder som gäller harmoniserade produktkategorier och som utöver konsumtionsvaror också omfattar industriprodukter. Det är meningen att det nya systemet för snabbt informationsutbyte ska byggas upp utifrån det gällande Rapex-systemet. Ett ändamålsenligt genomförande av dessa krav i gemenskapslagstiftningen förutsätter bra nationell koordinering.

Tillsynen över vissa andra varors och tjänsters säkerhet hör till andra ministeriers förvaltningsområden. T.ex. tillsynen över personlig skyddsutrustning avsedd för arbetsbruk och över maskiner hör till social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde, tillsynen över nöjesbåtar sköts av Sjöfartsverket, som hör till kommunikationsministeriets förvaltningsområde, och tillsynsansvaret för vapen vilar på inrikesministeriets vapenförvaltning.

I lagstiftningen är den centrala utgångspunkten över produktkategori- och förvaltningsgränserna att tillverkaren, importören och försäljaren av en produkt och i fråga om tjänster tjänsteleverantören ansvarar för att produkten eller tjänsten överensstämmer med kraven. Marknadskontrollen ska i regel utföras genom stickprov och den baserar sig å ena sidan på kontrollprojekt som genomförs i form av förhandskontroller och å andra sidan på behandling av kontrollanmälningar och på internationellt samarbete.

Den nya kemikalielagstiftningen (REACH) på gemenskapsnivå kommer troligtvis att i medlemsstaterna aktivera marknadskontrollen av kemiska riskfaktorer i samband med konsumtionsvaror. Då kommer antalet Rapex-anmälningar om kemiska riskfaktorer troligtvis att öka och behandlingen av anmälningar även i Finland att kräva mer kemisk expertis, vilket Tukes kommer att ha när uppgifterna inom kemikalietillsynen koncentreras till Tukes under åren 2010–2011.

2 Målsättning och föreslagna ändringar

Enligt förslaget överförs Konsumentverkets nuvarande uppgifter inom produkttillsynen till Tukes genom ändring av lagen (75/2004) om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet, lagen (1071/1995) och förordningen (1143/1995) om säkerhetsteknikcentralen och lagen (1056/1998) och förordningen (1057/1998) om Konsumentverket. Dessutom orsakar överföringen behov av att ändra lagen om kosmetiska produkter (22/2005), lagen om leksakers säkerhet (287/1997), kemikalielagen (744/1989) samt andra författningar på lägre nivå, där det hänvisas till Konsumentverket som myndighet med uppgifter inom produktsäkerhetstillsynen. Ändringen påverkar inte organisationen av regional- och lokalförvaltningens uppgifter inom produktsäkerhetstillsynen.

Propositionens mål är att tillsynen över konsumentens säkerhet ska bli effektivare, att planeringen och styrningen ska effektiviseras genom olika synergieffekter. En koncentration av tillsynsuppgifterna till Tukes kan ge både kvantitativa och kvalitativa synergieffekter. En sammanslagning bidrar framför allt till att rikta tillsynsresurser på ett ändamålsenligt sätt och att utnyttja mångsidig expertis.

Genom att koncentrera funktionerna är det möjligt att till fullo utnyttja den specialkompetens i fråga om konsumentens säkerhet som för närvarande finns hos såväl Konsumentverket som Tukes. Även den praxis som ska iakttas vid tillsynen förenhetligas. Detta samt den s.k. principen om att få alla tjänster över en disk, som förstärks, innebär en positiv utveckling såväl för de verksamhetsutövare

som är föremål för tillsyn som för konsumenterna.

Genom ändringen stärks Tukes roll som nationell produktsäkerhetstillsynsmyndighet. Dessutom gör den föreslagna ändringen det möjligt att utnyttja Tukes kompetens och resurser inom säkerhetskommunikation och forskningsverksamhet, på det uppgiftsområde som för närvarande hör till Konsumentverket.

Tukes ska i fortsättningen ha det samlade ansvaret för tillsynen över de allra vanligaste farotyperna (bl.a. mekaniska och kemiska faror samt elsäkerhet), till den del tillsynen för närvarande sköts av Konsumentverket eller Tukes, samt delvis även för annan tillsyn över överensstämmelse med kraven gällande produkter. I tillsynsprojekt och i behandlingen av tillsynsfall blir det möjligt att beakta alla egenskaper hos produkten och på så sätt säkerställa produktsäkerheten på ett övergripande sätt.

Dessutom föreslås det att i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet införs övergångsbestämmelser, där det föreskrivs om överföringen av anställningsförhållanden och anhängiga ärenden.

På finansministeriet bereds en omfattande reform som berör regionförvaltningen. Den avses träda i kraft den 1 januari 2010. Med anledning av reformen upphör länsstyrelserna med sin verksamhet i sin nuvarande form och deras uppgifter överförs till de nya myndigheterna, regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna. Länsstyrelsernas uppgifter i anslutning till produktsäkerheten överförs som en del av tillsynen över miljö- och hälsoskyddet till regionförvaltningsverken. På grund av reformen av den statliga regionförvaltningen ska i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet, lagen om kosmetiska produkter och lagen om leksakers säkerhet ordet länsstyrelsen ersättas med ordet regionförvaltningsverket.

Handels- och industriministeriet upphörde med sin verksamhet den 31 december 2007 och dess uppgifter överfördes till arbets- och näringsministeriet, som inledde sin verksamhet den 1 januari 2008. I den mån handels- och industriministeriet nämns i de författningar som är föremål för ändring, ändras

ministeriets namn så att det motsvarar den nuvarande situationen.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Konsekvenser för myndigheterna

Planeringen och styrningen av verksamheten

Genom att produktsäkerhetsförvaltningen koncentreras effektiviseras planeringen och styrningen av tillsynen. Koncentrationen gör det möjligt att effektivare uppnå en enhetlig målsättning för verksamheten och främja en övergripande resultatstyrning och den strategiska planeringen av produktsäkerhetstillsynen. Behandlingen av produktsäkerhetsärenden som en helhet bidrar till en enhetligare tillsynspraxis. Även tillsynens kvalitet och effektivitet ökar. Genom att förvaltningen koncentreras effektiviseras möjligheterna att utnyttja datateknik och informationsgången underlättas.

Det föreslås att Konsumentverkets verksamhet och resultatmål för 2010 inom produktsäkerhetstillsynen behandlas som reserveringar hösten 2009 som en del av resultatförhandlingarna och resultatavtalet med Tukes. Dessutom kan produktsäkerhetstillsynen som en reservering beaktas också i resultatavtalet med Konsumentverket.

Effektivisering av resursanvändningen

Genom att resurserna förenas går det bättre att rikta tillsynen enligt riskerna. För närvarande, då tillsynsuppgifterna sköts vid olika myndigheter, står de resurser och arbetssätt som används för tillsynen inom varje enskild produktkategori inte nödvändigtvis i rätt proportion till de risker som är förenade med produktkategorin i fråga.

Vid anskaffningen av de prover som hänförs sig till tillsynen över konsumtionsvaror är det möjligt att utnyttja Tukes fältinspektörer, som rör sig på olika håll i landet i sina inspektionsuppdrag.

Ackrediterings- och marknadskontrollförordningen förutsätter bl.a. att programmen för marknadskontroll publiceras. Konsumentverkets förpliktelse att utarbeta ett riksomfattande tillsynsprogram för produktsä-

kerheten ingår också i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet. Med tanke på koordineringen av innehållet i programmen är det ändamålsenligt att arbetet utförs endast vid en myndighet. Dessutom kommer man inom de tillsynsområden som hör till Tukes uppgifter att ha nytta av Konsumentverkets kompetens i anslutning till Rapex-systemet, när det nationella genomförandet och konsekvenserna av datasystemen enligt ackrediterings- och marknadskontrollförordningen bedöms.

Genom att uppgifterna koncentreras blir det möjligt att rikta resurserna på ett flexibelt sätt inom ämbetsverket. Resurser kan tillfälligt överföras till uppgifter där man anser det nödvändigt att skapa en tyngdpunkt för tillsynen, t.ex. tillsyn över säsong produkter, eller annars svara på ett plötsligt ökat behov av tillsyn över någon produktkategori eller produkt. I kommunikationen och i forsknings- och utvecklingsverksamheten uppstår också uppenbara skalfördelar.

Mångsidig expertis

Riskbedömningskunskapen utvecklas med ett vidare spektrum av produkter och funktioner att övervaka, och en myndighet kommer att ha kunskap om fler produktkategorier. I och med att kemikalietillsynsuppgifterna samlas hos Tukes, kommer i framtiden all kemikalietillsyn som hänför sig till konsumtionsvaror att skötas av en och samma myndighet och de fysikaliska och kemiska egenskaperna som hänför sig till konsumtionsvarors säkerhet att övervakas av en och samma myndighet.

Gemenskapens yttre gränskontroll har införts i gemenskapens ackrediterings- och marknadskontrollförordning. För att förbättra kontrollernas effektivitet ålägger förordningen marknadskontroll- och tullmyndigheterna skyldighet att samarbeta sinsemellan. Konsumentverket har sedan länge ett intensivt samarbete med Tullverket. Denna expertis och de förfaranden som skapats kan tillämpas på samarbetet mellan Tukes och tullmyndigheterna i samordningen av marknadskontrollen och den yttre gränskontrollen.

När det gäller tillsynen över konsumenttjänster kan framför allt i fråga om de tek-

niskt mest krävande och till omfattningen mest betydande tillsynsobjekten (t.ex. nöjesparker, tivolin och skidcentrum) utnyttjas Tukes erfarenhet och praxis i tillsynen över anläggningar.

Från Konsumentverket till Tukes överförs kunskap i konsumentssäkerhetsärenden, bl.a. gällande konsumenternas beteende, riskbedömning av konsumentprodukter och särdragen i näringsidkarnas verksamhet. Detta samt annan kunskap i konsumentärenden kan utnyttjas även i Tukes övriga verksamhet. Ändringen tillför Tukes kunskap i anslutning till allmän produktsäkerhet och underlättar också tillämpningen av tillsynsmetoder på det sätt som föreskrivs i 12 § i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet på sådana av Tukes områden där man genom sektorsreglering inte når den säkerhetsnivå som förutsätts i lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

Verksamhetsenhetens uppgifter i förhållande till organisationens kärnuppgift

Ur resultatsynvinkel är det ändamålsenligt att produktsäkerhetstillsynen finns i samband med en organisation vars kärnuppgift är tillsyn som hänför sig till medborgarnas säkerhet. Tukes är ett sådant ämbetsverk. Tukes har dessutom en marknadsövervakningsstrategi, som bl.a. innehåller strategiska riktlinjer, målsättningar, inriktning av marknadsövervakningen på basis av riskbedömning och val av reaktionsmedel. Ändringen kommer att stärka Tukes roll som nationell produktsäkerhetstillsynsmyndighet och därigenom kan Tukes kompetens och resurser i anslutning till marknadskontrollen utnyttjas även inom den produktsäkerhetstillsyn som nu är Konsumentverkets uppgift.

Register och system

Till Tukes överförs Finlands nationella kontaktpunkt inom anmälningssystemet Rapex. Den kunskap om Rapex-systemet som nu finns hos Konsumentverket kommer att betjäna hela Tukes och räknat med nuvarande volymer kommer fyra av fem anmälningar som kommer in i systemet i sak att behandlas hos Tukes. Införandet av den information

som har samlats in vid Konsumentverkets produktsäkerhetstillsyn i Tukes marknads-kontrollregister (Marek-systemet) ökar möjligheterna att utnyttja databasen vid Tukes i hela ämbetsverkets verksamhet.

3.2 Konsekvenser för företag och andra verksamhetsutövare

Överföringen innebär att identifieringen av den rätta tillsynsmyndigheten underlättas. Verksamhetsutövarna kan få de flesta tjänster som hänför sig till produktsäkerhet och produktsäkerhetstillsyn av en och samma myndighet. Behandlingen av produktsäkerhetsärendena som bidrar till en enhetligare tillsynspraxis, vilket förtydligar verksamhetsutövarnas ställning och ställer dem mer transparent än nu är fallet, i en jämlik ställning i förhållande till varandra.

3.3 Konsekvenser för konsumenterna

När förvaltningen utvecklas är det också lättare för konsumenterna att få information om behörig marknadstillsynsmyndighet. Medborgarna kan få de flesta tjänster som hänför sig till produkternas säkerhet och tillsynen över den från en och samma myndighet.

Vid Tukes finns sakkunskap i säkerhetskommunikation för såväl konsumenter som verksamhetsutövare. En god säkerhetskommunikation har en positiv inverkan på konsumenternas beteende och således på säkerheten. Den sänkande effekten på hälso- och säkerhetsriskerna i samhället på grund av ett enhetligt tillsynssystem har naturligtvis en positiv inverkan också på konsumenterna.

3.4 Ekonomiska konsekvenser

Personalminskningsmålen enligt statens produktivitetsprojekt gäller också sådana funktioner inom myndighetstillsynen som berör medborgarnas hälsomässiga säkerhet.

Via de synergieffekter som uppnås genom koncentration av förvaltningen och en mångsidig expertis blir det lättare för Tukes att uppnå personalminskningsmålen enligt produktivitetsprojektet.

Propositionen hänför sig till budgeten för 2010 och avses bli behandlad i samband med den. I budgetpropositionen har överföringen av uppgifterna inom produktsäkerhetstillsynen beaktats i form av överföring av ett anslag på 1,009 miljoner euro i Konsumentverkets omkostnader (mom. 32.40.01) till Tukes omkostnader (mom. 32.20.03).

Överföringen av uppgifterna orsakar kostnader bl.a. för flyttning, organisering av dataförvaltningen och förflyttning av nättjänster samt planerings- och beredningsuppgifter i samband med överföringen. Kostnaderna är dock inte stora och på lång sikt uppnås ändamålsenligare lösningar beträffande lokalerna än för närvarande. De kostnader av engångsnatur som hänför sig till förändringen uppskattas till ca 150 000 euro. Avsikten är att kostnaderna ska skötas inom utgiftsramen för arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde genom att omfördela anslagen och utnyttja de besparingar som uppstår när produktivitetsmålen uppnås.

3.5 Konsekvenser för personalen

En koncentration av uppgifterna inom produkttillsynen är ett svar på de framtida utmaningarna inom myndighetsverksamheten. Förändringen innebär en möjlighet också för personalen. Ett ämbetsverk som har specialiserat sig på säkerhetsfrågor erbjuder Konsumentverkets produktsäkerhetsexperter möjlighet till mångsidiga arbetsuppgifter och utveckling av kompetensen och sakkunskapen och därigenom möjlighet att avancera i karriären.

Inom Konsumentverkets produktsäkerhetstillsyn arbetar sammanlagt 12 personer (11,5 årsverken). Arbetstagarnas medelålder i Konsumentverkets produktsäkerhetsgrupp är 38 år och vid Tukes 51 år. Under åren 2009–2011 uppnår en person i Konsumentverkets produktsäkerhetsgrupp pensionsåldern.

Bruttolönerna för arbetstagarna i Konsumentverkets produktsäkerhetsgrupp och i Tukes tillsynsuppgifter i anslutning till produktsäkerheten kan med en exakthet på 100 euro konstateras vara på samma nivå. Vid varadera ämbetsverket tillämpas ett lönesystem som baserar sig på arbetets kravnivå och den individuella prestationen.

Överföringen orsakar inga direkta minskningar i antalet anställda. Men som helhet betraktat uppstår inte heller några behov av att öka personalen till följd av överföringen. Visstidsanställd och fast anställd personal bemöts jämnt när ändringen genomförs. Ändringen och överföringen av uppgifter till en annan myndighet utgör inte i sig en grund för att låta bli att förlänga ett anställningsförhållande på viss tid. Den personal som sköter visstidsuppgifter övergår i Säkerhetsteknikcentralens tjänst för den tid anställningsförhållandet på viss tid varar.

Den personal som berörs av en organisationsförändring försöker man placera i sådana nya uppgifter som till kravnivå, arbetets karaktär och lön så väl som möjligt motsvarar personens uppgifter före förändringen.

Enligt förslaget ska om personalens ställning föreskrivas i en särskild övergångsbestämmelse enligt den praxis och i den omfattning som har etablerats vid motsvarande organisationsförändringar inom statsförvaltningen och i lagarna om organisationsförändringar.

Arbets- och näringsministeriet fattade den 11 april 2008 ett regionaliseringsbeslut som gäller Tukes, vilket preciseras genom Tukes beslut av den 16 juni 2008. Enheterna och funktionerna placeras så att ca hälften av de anställda finns i huvudstadsregionen och ca hälften i Tammerfors. Till Tammerfors utlokaliseras tillsynen över el- och process-/kemikaliesäkerhetsärenden samt forsknings- och utvecklingsuppgifterna. Ändringen genomförs stegvis under åren 2008–2010. Ny personal för dessa enheter rekryteras till Tammerfors. De funktioner som ska regionaliseras överförs i sin helhet till Tammerfors i augusti 2010.

4 Beredningen av propositionen

I det konsumentpolitiska programmet för åren 2008–2011 konstateras i anslutning till marknadskontrollen och produktsäkerhetslagstiftningen följande: ”En stor del av marknadskontrollen i fråga om varor och tjänster sker vid Konsumentverket och Säkerhetsteknikcentralen. Arbets- och näringsministeriet svarar för samordningen av marknadskontrollen på det nationella planet.

En arbetsgrupp vid arbets- och näringsministeriet ska under år 2008 utreda frågan om ökning av produktsäkerhetslagstiftningens effektivitet och klarhet. Ansvarig instans är arbets- och näringsministeriet. En arbetsgrupp tillsätts för att före utgången av 2009 utreda hur marknadskontrollen och beredningen av lagstiftningen om den skulle kunna organiseras inom arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde samt utvecklingsbehoven i anslutning därtill. Dessutom görs en utredning av samordningen av arbetet för och arbetsfördelningen mellan olika myndigheter med ansvar för marknadskontrollen inom hela statsförvaltningen.”

Arbets- och näringsministeriet tillsatte den 9 mars 2009 en arbetsgrupp, som hade till uppgift att utreda huruvida det är motiverat och i så fall under vilka förutsättningar, att överföra produktsäkerhetstillsynen som nu sköts av Konsumentverkets till Säkerhetsteknikcentralen. Arbetsgruppens mandatperiod var 11.3.2009–31.5.2009. Arbetsgruppen skulle särskilt klarlägga personalfrågorna, frågor som hänför sig till datasystemen och dokumentförvaltningen, organiseringen av resultatstyrningen och ekonomiska frågor, förfarandena i anslutning till styrningen av lokalförvaltningen, organiseringen av verksamheten vid kontaktpunkten Rapex, då tillämpningsområdet för detta system utvidgas till industriprodukter, samt komma med ett förslag till behövliga ändringar i lagstiftningen.

Arbetsgruppen överlämnade den 11 juni 2009 till arbets- och näringsministeriet en rapport om en eventuell överföring av Konsumentverkets produktsäkerhetstillsyn till Tukes. Enligt arbetsgruppen är det motiverat att överföra uppgifterna.

Rapporten sändes på remiss till 41 organisationer, bl.a. ministerier, myndigheter som är anknutna till produktsäkerheten, intresseorganisationer, länsstyrelserna samt enheter inom kommunernas miljö- och hälsoskydd, som är av olika storlek och finns på olika håll i landet. Sammanlagt 27 utlåtanden kom in. I dem förordades enhälligt en koncentration av produktsäkerhetsfunktionerna. Speciellt ansåg remissorganen att en koncentration främjar en effektiv organisering av tillsynen, en tydligare identifiering av den som utövar

marknadskontrollen, ett lättare samarbete, en förbättring av säkerhetskommunikationens kvalitet samt att den förtydligar den långsiktiga planeringen och resultatstyrningen.

5 Propositionens samband med andra propositioner

Den nationella lagen som gäller gemenskapens informationsutbyttessystem Rapex, som nämns ovan och som grundar sig på produktsäkerhetsdirektivet, måste också ändras. Också i den regeringsproposition som gäller denna lag ska ändringen beträffande tillsynsmyndigheter för produktsäkerheten beaktas. Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2010.

Även räddningslagen håller på att ändras. Regeringspropositionen om den bereds på in-

rikesministeriet och även i den ska ändringen beträffande tillsynsmyndigheterna för produktsäkerheten beaktas.

På finansministeriet bereds en omfattande reform som berör regionförvaltningen. Den avses träda i kraft den 1 januari 2010. Med anledning av reformen upphör länsstyrelserna med sin verksamhet i sin nuvarande form och deras uppgifter överförs till de nya myndigheterna regionförvaltningsverken och närings-, trafik- och miljöcentralerna. Länsstyrelsernas uppgifter i anslutning till produktsäkerheten överförs som en del av tillsynen över miljö- och hälsoskyddet till regionförvaltningsverken.

Propositionen hänför sig till budgeten för 2010 och avses bli behandlad i samband med den.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet

En överföring av uppgifterna kommer att påverka **8, 14, 15, 20 och 23—28 §** i lagen. I dessa paragrafer nämns Konsumentverket som myndighet i anslutning till produktsäkerhetstillsynen. Ändringen som beror på överföring av uppgifter är endast av teknisk natur, då ordet Konsumentverket byts ut mot ordet Säkerhetsteknikcentralen. Uppgifterna, behörigheten och skyldigheterna enligt lagen kommer i sak att kvarstå trots att myndigheten byts ut.

10 §. Till paragrafen fogas ordet kommunernas som precisering av att det är fråga om styrningen av den produktsäkerhetstillsyn som kommunerna utövar.

På grund av den reform som gäller myndigheterna inom regionförvaltningen byts ordet länsstyrelsen ut mot ordet regionförvaltningsverket i **10, 23 och 24 §** i lagen.

I **38 och 39 §** i den gällande författningen nämns handels- och industriministeriet. Handels- och industriministeriet upphörde dock med sin verksamhet den 31 december 2007 och dess uppgifter överfördes till arbets- och näringsministeriet, som inledde sin verksamhet den 1 januari 2008. I paragrafen ändras ministeriets namn så att det motsvarar den nuvarande situationen.

Det föreslås att nya övergångsbestämmelser fogas till lagen. Enligt dem överförs den personal som sköter de uppgifter som överförs till Säkerhetsteknikcentralen med tjänst till Säkerhetsteknikcentralen i och med att uppgifterna överförs. Detta är speciellt i övergångsskedet ändamålsenligt för att sakkunskapen ska kunna bevaras.

I de övergångsbestämmelser som införs ska föreskrivas att de anställda som överförs behåller de rättigheter och skyldigheter som vid överföringen gäller enligt villkoren i deras anställningsförhållande. Det är fråga om allmänna tjänstemanna- och arbetsjuridiska rät-

tigheter och skyldigheter som grundar sig på ett tjänste- eller arbetsavtalsförhållande.

Anställningsvillkoren i den mottagande organisationen ska grunda sig på statens tjänste- och kollektivavtal på central nivå och på de preciserande tjänstekollektivavtal som tillämpas på den mottagande organisationen och på ämbetsverkets kollektivavtal enligt deras tillämpningsområde och enligt vad som har överenskommits i dem samt på gällande författningar och föreskrifter samt på de beslut som ämbetsverket har fattat och de avtal som det har ingått inom ramen för sin behörighet. Även avlöningen i den mottagande organisationen ska enligt det ovan anförda grunda sig på den mottagande organisationens lönesystem, liksom också personens månadslön och ändringarna i den. Om anställningsvillkoren ska alltså inte med undantag av det lönetillägg som nämns i följande stycke föreskrivas i övergångsbestämmelsen.

Personalen ska enligt överföringsbestämmelserna vid överföringen ha rätt till ett lönetillägg i euro, som garanterar den lön som betalas i den överlämnande organisationen i en situation då uppgifternas kravnivå vid överföringen bevaras på tidigare nivå men den månadslön som betalas i den mottagande organisationen är lägre än den som har betalats i den överlämnande organisationen.

I de fall då uppgiftens kravnivå inte bevaras på den tidigare nivån, räknas lönetillägget ut så att det utgör skillnaden mellan en sådan lön som i den överlämnande organisationen skulle ha betalats för denna uppgift på den lägre kravnivån och den månadslön som betalas i den mottagande organisationen.

Om personens månadslön ökar efter överföringen, minskar eurobeloppet av lönetillägget med det eurobelopp som motsvarar ökningen. Lönetillägget upphör då månadslönen uppnår det sammanlagda beloppet av månadslönen och lönetillägget vid tidpunkten för överföringen. I annat fall kvarstår lönetillägget så länge uppgifterna utan avbrott bevaras minst på den kravnivå de var på i den mottagande organisationen vid tidpunk-

ten för överföringen. I ett anställningsförhållande på viss tid kvarstår lönetillägget dock högst till slutet av denna tid.

I övergångsbestämmelserna ska också behandlas den situation då de uppgifter som hör till en tjänst ändras väsentligt i och med ändringen. I samband med den nu aktuella förändringen ser det inte som om tjänsternas uppgiftsområden skulle vara utsatta för några speciella förändringstryck. Då förvaltningen utvecklas och synergieffekter eftersträvas kan det dock hända att uppgifterna i någon tjänst förändras på så sätt väsentligt att man inte kan anse att tjänsten motsvarar den tidigare tjänsten. Enligt 7 § i statstjänstemannaförordningen (971/1994) ska en tjänst förklaras ledig att sökas innan den besätts. För att trygga personalens ställning och bevara sakkunskapen i samband med organisationsförändringen är det dock ändamålsenligt att bland övergångsbestämmelserna införa en bestämmelse som gör det möjligt att besätta en tjänst med nytt innehåll utan att den förklaras ledig. I praktiken har detta i allmänhet betytt att den person som tidigare har skött uppgifterna direkt utnämns till tjänsten med nytt innehåll.

Dessutom föreslås det att i övergångsbestämmelserna också införs en bestämmelse, enligt vilken ärenden, avtal och förbindelser inom det överförda verksamhetsområdet överförs till Säkerhetsteknikcentralen. Bestämmelsen är nödvändig för att trygga kontinuiteten i uppgifterna inom produktsäkerhetstillsynen. Det är inte endast fråga om kontinuiteten i myndighetens verksamhetsförvaltning utan också om förvaltningskundens rättsskydd.

1.2 Lagen om Säkerhetsteknikcentralen

1 §. I paragrafen definieras Tukes administrativa ställning och uppgifter. I den gällande bestämmelsen nämns handels- och industriministeriet. Handels- och industriministeriet upphörde dock med sin verksamhet den 31 december 2007 och dess uppgifter överfördes till arbets- och näringsministeriet, som inledde sin verksamhet den 1 januari 2008. I paragrafen ändras ministeriets namn så att det motsvarar den nuvarande situationen. I och med att uppgifterna i anslutning till produkt-

säkerhetstillsynen överförs till Tukes utvidgas uppgiftsområdet jämfört med tidigare. För tydlighetens skull har till uppgiftsförteckningen fogats övervakning av att tjänster stämmer överens med kraven.

1.3 Lagen om Konsumentverket

1 §. I paragrafen slopas ordet ”hälsa”. Ordet hälsa i den nuvarande paragrafen syftar på produktsäkerhetstillsynen, som efter överföringen inte längre hör till Konsumentverkets uppgifter. Ändringen hindrar inte att Konsumentverket fortfarande verkar för att främja konsumenternas hälsomässiga säkerhet på annat sätt än genom produktsäkerhetstillsyn.

2 §. I den gällande bestämmelsen nämns handels- och industriministeriet. Handels- och industriministeriet upphörde dock med sin verksamhet den 31 december 2007 och dess uppgifter överfördes till arbets- och näringsministeriet, som inledde sin verksamhet den 1 januari 2008. I paragrafen ändras ministeriets namn så att det motsvarar den nuvarande situationen.

8 §. Paragrafen behandlar beslutanderätten. I paragrafen slopas hänvisningen till produktsäkerhetslagen (914/1986), som är föråldrad.

11 §. I den gällande bestämmelsen nämns handels- och industriministeriet. Handels- och industriministeriet upphörde dock med sin verksamhet den 31 december 2007 och dess uppgifter överfördes till arbets- och näringsministeriet, som inledde sin verksamhet den 1 januari 2008. I paragrafen ändras ministeriets namn så att det motsvarar den nuvarande situationen.

1.4 Lagen om kosmetiska produkter

4 §. På grund av den reform som gäller myndigheterna inom regionförvaltningen byts ordet länsstyrelsen ut mot ordet regionförvaltningsverket.

En överföring av uppgifterna kommer att påverka 4, 12 och 16 § i lagen. I dessa paragrafer nämns Konsumentverket som myndighet i anslutning till produktsäkerhetstillsynen. Ändringen som beror på överföring av uppgifter är endast av teknisk natur, då ordet

Konsumentverket byts ut mot ordet Säkerhetsteknikcentralen. Uppgifterna, behörigheten och skyldigheterna enligt lagen kommer i sak att kvarstå trots att myndigheten byts ut.

I **5—8, 10—12, 15 och 16 §** i den gällande författningen nämns handels- och industriministeriet. Handels- och industriministeriet upphörde dock med sin verksamhet den 31 december 2007 och dess uppgifter överfördes till arbets- och näringsministeriet, som inledde sin verksamhet den 1 januari 2008. I paragrafen ändras ministeriets namn så att det motsvarar den nuvarande situationen.

1.5 Lagen om leksakers säkerhet

5 §. Paragrafens hänvisning till den redan upphävda produktsäkerhetslagen (914/1986) uppdateras till en hänvisning till lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004). Paragrafens hänvisning till bestämmelserna i 12 § i den redan upphävda produktsäkerhetslagen uppdateras till en hänvisning till lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet.

På grund av den reform som gäller myndigheterna inom regionförvaltningen byts ordet länsstyrelsen ut mot ordet regionförvaltningsverket.

En överföring av uppgifterna kommer att påverka **15, 20, 22, 25 och 34 §** i lagen. I paragrafen nämns Konsumentverket som myndighet i anslutning till produktsäkerhetstillsynen. Ändringen som beror på överföring av

uppgifter är endast av teknisk natur, då ordet Konsumentverket byts ut mot ordet Säkerhetsteknikcentralen. Uppgifterna, behörigheten och skyldigheterna enligt lagen kommer i sak att kvarstå trots att myndigheten byts ut.

36 §. Samtidigt uppdateras hänvisningen som gäller information som ska ges om leksaker så att paragrafens hänvisning till den redan upphävda förordningen om uppgifter om konsumtionsvaror ändras till en hänvisning till förordningen om uppgifter som skall lämnas om konsumtionsvaror och konsumenttjänster (613/2004).

1.6 Kemikalielagen

En överföring av uppgifterna kommer att påverka **8 a §** i lagen. I paragrafen nämns Konsumentverket som myndighet i anslutning till produktsäkerhetstillsynen. Ändringen som beror på överföring av uppgifter är endast av teknisk natur, då ordet Konsumentverket byts ut mot ordet Säkerhetsteknikcentralen. Uppgifterna, behörigheten och skyldigheterna enligt lagen kommer i sak att kvarstå trots att myndigheten byts ut.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft vid ingången av år 2010.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om ändring av lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 januari 2004 om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004) 8 § 1 mom., 10 § 14 § 1 mom., 15 § 2 mom., 20 § 2 mom., 23 § 1 mom. 1 punkten och 2 mom., 24 § 2 mom., 25 och 26 §, 27 § 1 och 3 mom., 28 § 1 och 3 mom., 38 § 1 mom. och 39 § 3 mom., av dem 20 § 2 sådant det lyder i lag 133/2009, som följer:

8 §

Säkerhetsteknikcentralen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och beslut som har utfärdats med stöd av den samt planerar, styr och utvecklar övervakningen. Säkerhetsteknikcentralen ska också lämna de underrättelser till Europeiska gemenskapernas kommission som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet.

för riskanalys i fråga om olika typer av kontrollobjekt samt metoderna för uppföljning av genomförandet av programmet.

15 §

I den kommunala tillsynsplanen ska hänsyn tas till det riksomfattande övervakningsprogram som Säkerhetsteknikcentralen utarbetat. En översyn av tillsynsplanen ska göras vart tredje år och även annars då detta anses nödvändigt.

10 §

Regionförvaltningsverket ska inom sitt verksamhetsområde övervaka att denna lag och de bestämmelser och beslut som har utfärdats med stöd av den följs samt styra kommunernas tillsyn.

20 §

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom produktsäkerhetstillsynen som enligt lag uteslutande hör till Säkerhetsteknikcentralens uppgifter och som Säkerhetsteknikcentralen har styrt till kommunen.

14 §

För styrning och samordning av verkställandet av tillsynen över efterlevnaden av denna lag utarbetar Säkerhetsteknikcentralen ett riksomfattande övervakningsprogram. I programmet ska definieras de kontroller som ska utföras och kontrollfrekvenser i fråga om olika typer av kontrollobjekt samt presenteras en riksomfattande provtagningsplan. I programmet ska också fastställas grunderna

23 §

Om en konsumtionsvara eller konsumenttjänst är farlig för hälsa eller egendom, kan

1) Säkerhetsteknikcentralen eller någon annan myndighet som avses i 12 § förbjuda en näringsidkare att tillverka eller utföra, saluföra, tillhandahålla, sälja eller på annat sätt i samband med näringsverksamhet överlåta den samt förbjuda annan tjänsteleverantör att överlåta den för att användas av personer som kan jämföras med konsumenter; Säkerhetsteknikcentralen eller någon annan myndighet som avses i 12 § kan samtidigt ålägga näringsidkaren att på ett effektivt sätt omedelbart dra tillbaka de farliga konsumtionsvarorna från marknaden samt ålägga en näringsidkare eller annan tjänsteleverantör som tillhandahåller tjänsten i fråga att se till att farliga konsumenttjänster inte i fortsättningen tillhandahålls konsumenter,

Om en konsumtionsvara eller konsumenttjänst eller de uppgifter som lämnats om dem inte överensstämmer med de bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag, kan även regionförvaltningsverket eller den kommunala tillsynsmyndigheten meddela ett förbud eller ett åläggande enligt 1 mom. 1 punkten. Tullmyndigheterna kan i sådana fall förbjuda import av en konsumtionsvara eller en vara som används i samband med en konsumenttjänst.

24 §

I de fall där regionförvaltningsverket eller den kommunala tillsynsmyndigheten inte enligt 23 § 2 mom. har rätt att meddela förbud enligt 1 mom. i nämnda paragraf, ska den underrätta Säkerhetsteknikcentralen om det temporära förbud som den har meddelat enligt 1 mom. i denna paragraf inom 14 dagar från det att förbudet meddelades.

25 §

Om en konsumtionsvara eller konsumenttjänst kan medföra allvarlig fara för hälsan, kan Säkerhetsteknikcentralen och tullmyndigheten förutom att meddela förbud enligt 23 § dessutom förbjuda export eller transport genom landet av konsumtionsvaran eller en vara som används i samband med konsumenttjänsten.

Säkerhetsteknikcentralen kan meddela ett förbud enligt 1 mom. även temporärt, om det är uppenbart att konsumtionsvarorna eller de andra varor som avses i momentet kan medföra omedelbar fara för hälsan.

26 §

Om de förbud och ålägganden som nämns i 22—25 § inte kan anses tillräckliga, kan Säkerhetsteknikcentralen eller tullmyndigheten eller en i 12 § avsedd annan myndighet bestämma att en vara som en näringsidkare eller annan tjänsteleverantör har i sin besittning eller en vara som konsumenten har lämnat tillbaka till näringsidkaren med stöd av 27 eller 28 § ska förstöras eller, om detta inte anses ändamålsenligt, besluta om andra åtgärder beträffande varan.

27 §

Då Säkerhetsteknikcentralen eller en i 12 § avsedd annan myndighet med stöd av 23 § har meddelat ett förbud beträffande en konsumtionsvara, kan centralen eller myndigheten ålägga en näringsidkare att i fråga om sådana konsumtionsvaror som konsumenten redan har i sin besittning vidta åtgärder genom vilka den fara som hänför sig till konsumtionsvaran kan avvärjas och konsumentens rättsliga ställning tryggas.

Säkerhetsteknikcentralen eller en i 12 § avsedd annan myndighet kan meddela ett åläggande enligt 1 mom. även om ett förbud som avses i 23 § inte kan meddelas på grund av att de ifrågavarande konsumtionsvarorna inte längre finns hos näringsidkaren och om det finns vägande skäl att meddela åläggandet.

28 §

Då Säkerhetsteknikcentralen eller en i 12 § avsedd annan myndighet med stöd av 23 § har meddelat ett förbud beträffande en konsumenttjänst, kan centralen eller myndigheten ålägga en näringsidkare eller annan tjänsteleverantör att i fråga om sådana konsumenttjänster som konsumenten redan har i sin besittning vidta åtgärder genom vilka den fara som hänför sig till konsumenttjänsten kan avvärjas och konsumentens rättsliga ställning tryggas.

Säkerhetsteknikcentralen eller en i 12 § avsedd annan myndighet kan meddela ett åläggande enligt 1 mom. även om ett förbud som avses i 23 § inte kan meddelas på grund av att konsumenttjänsterna i fråga inte längre utförs av näringsidkaren eller tjänsteleverantören och om det finns vägande skäl att meddela åläggandet.

38 §

I anslutning till arbets- och näringsministeriet finns en produktsäkerhetsdelegation.

—————

39 §

—————

Avgår en medlem eller en suppleant under sin mandatperiod, förordnar arbets- och näringsministeriet, med beaktande av vad som föreskrivs i 2 mom., en ny medlem eller suppleant i hans eller hennes ställe för den återstående mandatperioden.

—————

Denna lag träder i kraft den 20 .

Den personal i arbetsavtals- eller tjänsteförhållande vid Konsumentverket som sköter de uppgifter som överförs till Säkerhetsteknikcentralen och motsvarande tjänster överförs till Säkerhetsteknikcentralen när denna lag träder i kraft. För överföringen av tjänsterna och uppgifterna behövs inte tjänstemannens eller arbetstagarens samtycke, om inte tjänsten eller uppgiften överförs till en annan pendlingsregion.

Den personal i arbetsavtals- eller tjänsteförhållande som sköter visstidsuppgifter

—————

övergår i Säkerhetsteknikcentralens tjänst för den tid anställningsförhållandet på viss tid varar.

Anställda som överförs behåller de rättigheter och skyldigheter som vid överföringen gäller enligt villkoren i deras anställningsförhållande.

Högre avlöning än månadslönen enligt Säkerhetsteknikcentralens lönesystem garanteras under förutsättning att personens uppgifter vid Säkerhetsteknikcentralen till sin kravnivå motsvarar minst uppgifterna vid Konsumentverket. Personen är i så fall berättigad till ett lönetillägg motsvarande skillnaden mellan den månadslön som betalats vid Konsumentverket och den månadslön som betalas av Säkerhetsteknikcentralen.

Om de uppgifter som hör till en tjänst ändras väsentligt och en ny tjänst inrättas i stället för den tidigare, kan den nya tjänsten tillsättas utan att den förklaras ledig. En tjänst som avses i 4 § 2 mom. i statstjänstemannalagen (750/1994) ska dock förklaras ledig.

I denna lag avsedda ärenden som är anhängiga vid Konsumentverket överförs vid denna lags ikraftträdande till Säkerhetsteknikcentralen.

Avtal och förbindelser som Konsumentverket ingått med stöd av lagen samt rättigheter och skyldigheter med anledning av dem överförs från Konsumentverket till Säkerhetsteknikcentralen vid denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 1 § i lagen om säkerhetsteknikcentralen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 augusti 1995 om säkerhetsteknikcentralen (1071/1995) 1 § 1 mom.
som följer:

1 §

Administrativ ställning och uppgifter

Säkerhetsteknikcentralen, som är underställd arbets- och näringsministeriet, har till uppgift att övervaka teknisk säkerhet och pålitlighet för förhindrande av person-, egendoms- och miljöskador samt att övervaka att produkter och tjänster stämmer överens med

kraven på det sätt som bestäms eller föreskrivs särskilt om detta. Säkerhetsteknikcentralen har dessutom till uppgift att främja teknisk säkerhet och pålitlighet inom sitt verksamhetsområde.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av lagen om Konsumentverket**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1998 om Konsumentverket (1056/1998) 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 8 § 1 mom. och 11 §, av dem 2 § 1 mom. och 11 § sådana de lyder i lag 9/2007, som följer:

1 §

Uppgifter

För att trygga konsumenternas ekonomiska och rättsliga ställning och för att genomföra konsumentpolitiken finns Konsumentverket med en konsumentombudsman. Konsumentverkets överdirektör är konsumentombudsman.

8 §

Beslutanderätt

Överdirektören får inte avgöra ett ärende som gäller användning av tvångsmedel enligt lagen om paketreserörelser (1080/1994), om ett ärende som gäller samma näringsidkare och hör till konsumentombudsmannens behörighet samtidigt är anhängigt eller om han i egenskap av konsumentombudsman redan har ingripit i samma näringsidkares verksamhet. Ministeriet förordnar en ställföreträdare för överdirektören som utövar beslutanderätten när överdirektören är jävig på det sätt som avses ovan.

2 §

Administrativ ställning

Styrningen av och tillsynen över Konsumentverket ankommer på arbets- och näringsministeriet. Ministeriet kan också ge Konsumentverket uppdrag i ärenden som hör till verkets verksamhetsområde.

11 §

Administrativa tjänster

Konsumentverket kan sköta de administrativa tjänsterna för Konsumentforskningscentralen på det sätt som avtalas mellan Konsumentverket och Konsumentforskningscentralen eller som bestäms av arbets- och näringsministeriet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om kosmetiska produkter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 januari 2005 om kosmetiska produkter (22/2005) 4—6 §, 7 § 2 mom., 8 och 10 §, 11 § 1 mom. samt 12, 15 och 16 § som följer:

4 §

Tillsyn

På tillsynen över kosmetiska produkters säkerhet samt tillsynen över efterlevnaden av andra bestämmelser som ingår i eller utfärdas med stöd av denna lag tillämpas lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004). Utan hinder av 23 § 1 mom. i den nämnda lagen kan också regionförvaltningsverket och den kommunala tillsynsmyndigheten meddela ett sådant förbud som avses i 23 § i lagen, om en kosmetisk produkt inte är förenlig med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

För att möjliggöra snabb och adekvat medicinsk behandling kan Säkerhetsteknikcentralen kräva att näringsidkaren lämnar Giftinformationscentralen detaljerade uppgifter om en kosmetisk produkts sammansättning för att användas i medicinskt syfte.

5 §

Förbjudna beståndsdelar

Kosmetiska produkter får inte innehålla beståndsdelar som vid en vetenskaplig riskbedömning har konstaterats orsaka fara för

människors hälsa. Närmare bestämmelser om förbjudna beståndsdelar i kosmetiska produkter utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

Det är förbjudet att i kosmetiska produkter använda ämnen som klassificeras som cancerframkallande, mutagena eller reproduktionstoxiska, kategori 1, 2 och 3, i den förteckning över farliga ämnen som avses i 11 § 4 mom. i kemikalielagen (744/1989). Närmare bestämmelser om verkställigheten av förbudet utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet. Ämnen tillhörande kategori 3 i den förteckning över farliga ämnen som avses i 11 § 4 mom. i kemikalielagen får dock användas i kosmetiska produkter på det sätt som närmare bestäms genom förordning av arbets- och näringsministeriet, om vetenskapliga kommittén har utvärderat ämnet och bedömt att det kan användas i kosmetiska produkter.

6 §

Begränsningar som gäller sammansättningen

Genom förordning av arbets- och näringsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om beståndsdelar som enligt en vetenskaplig riskbedömning kräver att vissa villkor och

begränsningar iakttas för att användningen av dem i kosmetiska produkter ska vara säkra.

I kosmetiska produkter får som färgämnen, konserveringsämnen och solskyddsämnen användas enbart beståndsdelar som vid en vetenskaplig riskbedömning har befunnits säkra för människors hälsa när de används för nämnda ändamål. Närmare bestämmelser om färgämnen, konserveringsämnen och solskyddsämnen som får användas i kosmetiska produkter utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

7 §

Djurförsök för testning av kosmetiska produkter

Det är förbjudet att i Finland testa kosmetiska beståndsdelar och kombinationer av beståndsdelar på djur för att tillgodose de föreskrivna kraven på kosmetiska produkter efter att den alternativa testmetod som ersätter djurförsöket i fråga har validerats och antagits. Bestämmelser om verkställigheten av detta förbud utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet efter att Europeiska gemenskapernas kommission har fastställt tidsplanen för när förbudet mot djurförsök med kosmetiska beståndsdelar ska träda i kraft. Närmare bestämmelser om alternativa testmetoder som gör det möjligt att garantera kosmetiska produkters säkerhet, trots att de eventuellt inte kan tillämpas för att bedöma kemiska beståndsdelars säkerhet vid all användning, utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet efter att Europeiska gemenskapernas kommission har fastställt en förteckning över sådana alternativa metoder.

8 §

Utsläppande på marknaden av kosmetiska produkter som testats på djur

Det är förbjudet att på marknaden i Finland släppa ut kosmetiska slutprodukter som i sin slutliga sammansättning har testats på djur för att tillgodose kraven på kosmetiska produkter efter att den alternativa testmetod som

ersätter djurförsöket i fråga har validerats och antagits. Detsamma gäller kosmetiska slutprodukter innehållande beståndsdelar eller kombinationer av beståndsdelar som testats på djur för att tillgodose kraven på kosmetiska produkter efter att den alternativa testmetod som ersätter djurförsöket i fråga har validerats och antagits. Bestämmelser om verkställigheten av förbudet utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet efter att Europeiska gemenskapernas kommission har fastställt tidsplanen för när förbudet skall träda i kraft.

10 §

Obligatorisk märkning

En kosmetisk produkts bruksförpackning och yttre förpackning ska vara försedd med följande information:

1) namn eller bifirma och adress för tillverkare inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för annan näringsidkare som inom detta område har släppt ut den kosmetiska produkten på marknaden,

2) innehållsmängden vid förpackningstidpunkten uttryckt i vikt- eller volymenheter som allmänt används i Finland,

3) produktens hållbarhetstid, om den är högst 30 månader,

4) uppgift om hur länge produkten kan användas utan fara för människors hälsa efter att ha öppnats, om hållbarhetstiden överstiger 30 månader,

5) anvisningar och varningar som behövs för en säker användning av produkten samt de varningsmärkningar om vilka föreskrivs närmare genom förordning av arbets- och näringsministeriet,

6) satskod,

7) produktens funktion, om den inte framgår av hur produkten ser ut och presenteras, samt

8) en förteckning över produktens beståndsdelar i fallande ordning efter den vikt de hade när de tillsattes i produkten.

Om det på grund av produktens eller förpackningens storlek eller form eller av annan liknande orsak är omöjligt att göra märkningen på bruksförpackningen eller den yttre förpackningen, får uppgifterna ges konsu-

menten i en broschyr som åtföljer produkten eller på motsvarande sätt. Närmare bestämmelser om märkningen utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet. I en sådan förordning kan det också bestämmas om sådana smärre avvikelser från märkningsskyldigheten som är förenliga med Europeiska gemenskapens lagstiftning om kosmetiska produkter.

11 §

Språkkrav och tydlighet

De uppgifter som föreskrivs i 10 § 1 mom. 2—5 och 7 punkten ska anges på finska och svenska i enlighet med 34 § i språklagen (423/2003). Kosmetiska beståndsdelar ska anges med den benämning som ingår i kommissionens beslut 96/335/EG om sammanställning av en inventering och fastställande av en gemensam nomenklatur över de beståndsdelar som används i kosmetiska produkter. Närmare bestämmelser om angivande av kosmetiska beståndsdelar utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

12 §

Registreringsanmälan

En finländsk tillverkare, en finländsk näringsidkare för vilken en kosmetisk produkt tillverkas samt en finländsk importör som första gången släpper ut en importerad kosmetisk produkt på marknaden i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska innan produkten släpps ut på marknaden lämna in en registreringsanmälan till Säkerhetsteknikcentralen.

Närmare bestämmelser om inlämnande av registreringsanmälan utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

15 §

Kriterier för analysmetoder samt renhetskriterier

Bestämmelser om analysmetoderna för att kontrollera sammansättningen av kosmetiska

produkter samt om kriterierna för kosmetiska produkters mikrobiologiska och kemiska renhet utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

16 §

Skydd av affärshemligheter

En finländsk tillverkare, en finländsk näringsidkare för vilken en kosmetisk produkt tillverkas samt en finländsk importör som första gången släpper ut en kosmetisk produkt på marknaden i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan genom att åberopa skydd av affärshemligheter hos Säkerhetsteknikcentralen ansöka om tillstånd att låta bli att ange en eller flera beståndsdelar i den förteckning över beståndsdelar som avses i 10 § 1 mom. 8 punkten. Tillstånd kan beviljas i synnerhet om den beståndsdel som ansökan gäller ännu inte är allmänt känd och dess funktion inte är beskriven i branschlitteraturen och om ett angivande av beståndsdelen i förteckningen över beståndsdelar skulle leda till att det vore lätt att reproducera beståndsdelen till förfång för den sökande.

Om Säkerhetsteknikcentralen godkänner en ansökan, meddelar verket den sökande ett registreringsnummer under vilket beståndsdelen anges i förteckningen över beståndsdelar. Ett tillstånd som beviljas för skydd av affärshemligheter gäller i fem år. Säkerhetsteknikcentralen kan på ansökan förlänga tillståndets giltighetstid med högst tre år, om grunderna för beviljande av tillståndet fortfarande föreligger. Säkerhetsteknikcentralen kan återkalla ett tillstånd, om grunderna för beviljande av tillstånd inte längre föreligger eller om särskilda folkhälsoskäl kräver att tillståndet återkallas. Säkerhetsteknikcentralen ska motivera sitt beslut att inte godkänna en ansökan om tillstånd samt sitt beslut att återkalla ett tillstånd.

Säkerhetsteknikcentralen underrättar Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska gemenskapernas andra medlemsstater om tillstånd som verket beviljat, beslut att inte bevilja tillstånd samt beslut om förlängning av tillstånd och återkallande av tillstånd.

Närmare bestämmelser om ansökningar om tillstånd som beviljas för skydd av affärs-

hemligheter och om behandlingen av ansökningar utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om leksakers säkerhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 26 mars 1997 om leksakers säkerhet (287/1997) 5 §, 15 § 1 mom., 20 § 1 mom., 22 § 1 mom., 25 § 1 mom., 34 § 1 mom. och 36 § 1 mom. som följer:

5 §

På tillsynen över leksakers säkerhet tillämpas lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004) Regionförvaltningsverket och den kommunala tillsynsmyndigheten kan dock utan hinder av 23 § 2 mom. i nämnda lag meddela ett sådant förbud som avses i den paragrafen, 1 mom. 1 punkten om en leksak inte stämmer överens med bestämmelserna i denna lag.

15 §

Leksaker ska anses uppfylla i denna lag föreskrivna krav på mekaniska och fysikaliska egenskaper, om de uppfyller kraven på leksakers mekaniska och fysikaliska egenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Säkerhetsteknikcentralen ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

20 §

Leksaker ska anses uppfylla i denna lag föreskrivna krav på antändningsegenskaper, om de uppfyller kraven på antändningsegenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Säkerhets-

teknikcentralen ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

22 §

Leksaker ska anses uppfylla i denna lag föreskrivna krav på kemiska egenskaper om de uppfyller kraven på kemiska egenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Säkerhetsteknikcentralen ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

25 §

Leksaker ska anses uppfylla i denna lag föreskrivna krav på elektriska egenskaper om de uppfyller kraven på elektriska egenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Säkerhetsteknikcentralen ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

34 §

Om det med tanke på hälsan är nödvändigt, ska information ges om de risker som användningen av en leksak medför och om hur risken kan avvärjas. Detta gäller i synnerhet leksaker som kan medföra risker för barn som är under tre år. Leksakerna ska anses uppfylla kraven i denna lag beträffande märkning av åldersgränser om de uppfyller kraven på märkning av åldersgränser i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Säkerhetsteknikcentralen ger information om de hänvisningar i stan-

darden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

36 §

På information som ska ges om leksaker tillämpas dessutom vad som föreskrivs i förordningen om uppgifter som skall lämnas om konsumtionsvaror och konsumenttjänster (613/2004).

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om ändring av 8 a § i kemikalielagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989) 8 a §,
sådan den lyder i lag 491/2008, som följer:

8 a §

Säkerhetsteknikcentralen

Säkerhetsteknikcentralen ska ha tillsyn över att vissa begränsningar enligt artikel 67 i REACH-förordningen som gäller varor som marknadsförs till konsumenter iakttas.

Vid tillsyn enligt 1 mom. ska Säkerhetsteknikcentralen tillämpa lagen om konsum-

tionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004).

Närmare bestämmelser om de begränsningar som Säkerhetsteknikcentralen har tillsyn över utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 16 oktober 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

*Bilaga
Parallelltexter*

1.

Lag

om ändring av lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 januari 2004 om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004) 8 § 1 mom., 10 §, 14 § 1 mom., 15 § 2 mom., 20 § 2 mom., 23 § 1 mom. 1 punkten och 2 mom., 24 § 2 mom., 25 och 26 §, 27 § 1 och 3 mom., 28 § 1 och 3 mom., 38 § 1 mom. och 39 § 3 mom., av dem 20 § 2 sådant det lyder i lag 133/2009, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Konsumentverket utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och beslut som har utfärdats med stöd av den samt planerar, styr och utvecklar övervakningen. Konsumentverket skall också lämna de underrättelser till Europeiska gemenskapernas kommission som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet.

8 §

Säkerhetsteknikcentralen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och beslut som har utfärdats med stöd av den samt planerar, styr och utvecklar övervakningen. *Säkerhetsteknikcentralen* ska också lämna de underrättelser till Europeiska gemenskapernas kommission som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet.

10 §

Länsstyrelsen skall inom länet övervaka att denna lag och de bestämmelser och beslut som har utfärdats med stöd av den följs samt styra övervakningen.

10 §

Regionförvaltningsverket ska inom sitt verksamhetsområde övervaka att denna lag och de bestämmelser och beslut som har utfärdats med stöd av den följs samt styra kommunernas tillsyn.

14 §

För styrning och samordning av verkställandet av tillsynen över efterlevnaden av denna lag utarbetar Konsumentverket ett riksomfattande övervakningsprogram. I programmet skall definieras de kontroller som skall utföras och kontrollfrekvenser i fråga om olika typer av kontrollobjekt samt presenteras en riksomfattande provtagningsplan. I programmet skall också fastställas grunderna för riskanalys i fråga om olika typer av kontrolllob-

14 §

För styrning och samordning av verkställandet av tillsynen över efterlevnaden av denna lag utarbetar *Säkerhetsteknikcentralen* ett riksomfattande övervakningsprogram. I programmet ska definieras de kontroller som ska utföras och kontrollfrekvenser i fråga om olika typer av kontrollobjekt samt presenteras en riksomfattande provtagningsplan. I programmet ska också fastställas grunderna för riskanalys i fråga om olika typer av kontrolllob-

jekt samt metoderna för uppföljning av genomförandet av programmet.

samt metoderna för uppföljning av genomförandet av programmet.

15 §

I den kommunala tillsynsplanen skall hänsyn tas till det riksomfattande övervakningsprogram som Konsumentverket utarbetat. En översyn av tillsynsplanen ska göras vart tredje år och även annars då detta anses nödvändigt.

15 §

I den kommunala tillsynsplanen ska hänsyn tas till det riksomfattande övervakningsprogram som *Säkerhetsteknikcentralen* utarbetat. En översyn av tillsynsplanen ska göras vart tredje år och även annars då detta anses nödvändigt.

20 §

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom produktsäkerhetstillsynen som enligt lag uteslutande hör till Konsumentverkets uppgifter och som Konsumentverket har styrt till kommunen. (13.3.2009/133)

20 §

Staten ersätter de kostnader kommunen orsakas av utförandet av sådana kontroller, provtagningar, undersökningar och utredningar inom produktsäkerhetstillsynen som enligt lag uteslutande hör till *Säkerhetsteknikcentralens* uppgifter och som *Säkerhetsteknikcentralen* har styrt till kommunen

23 §

Om en konsumtionsvara eller konsumenttjänst är farlig för hälsa eller egendom, kan

1) Konsumentverket eller någon annan myndighet som avses i 12 § förbjuda en näringsidkare att tillverka eller utföra, saluföra, tillhandahålla, sälja eller på annat sätt i samband med näringsverksamhet överlåta den samt förbjuda annan tjänsteleverantör att överlåta den för att användas av personer som kan jämföras med konsumenter; Konsumentverket eller någon annan myndighet som avses i 12 § kan samtidigt ålägga näringsidkaren att på ett effektivt sätt omedelbart dra tillbaka de farliga konsumtionsvarorna från marknaden samt ålägga en näringsidkare eller annan tjänsteleverantör som tillhandahåller tjänsten i fråga att se till att farliga konsumenttjänster inte i fortsättningen tillhandahålls konsumenter,

23 §

Om en konsumtionsvara eller konsumenttjänst är farlig för hälsa eller egendom, kan

1) *Säkerhetsteknikcentralen* eller någon annan myndighet som avses i 12 § förbjuda en näringsidkare att tillverka eller utföra, saluföra, tillhandahålla, sälja eller på annat sätt i samband med näringsverksamhet överlåta den samt förbjuda annan tjänsteleverantör att överlåta den för att användas av personer som kan jämföras med konsumenter; *Säkerhetsteknikcentralen* eller någon annan myndighet som avses i 12 § kan samtidigt ålägga näringsidkaren att på ett effektivt sätt omedelbart dra tillbaka de farliga konsumtionsvarorna från marknaden samt ålägga en näringsidkare eller annan tjänsteleverantör som tillhandahåller tjänsten i fråga att se till att farliga konsumenttjänster inte i fortsättningen tillhandahålls konsumenter,

Om en konsumtionsvara eller konsumenttjänst eller de uppgifter som lämnats om dem inte överensstämmer med de bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag, kan även länsstyrelsen eller den kommunala tillsynsmyndigheten meddela ett förbud eller ett

Om en konsumtionsvara eller konsumenttjänst eller de uppgifter som lämnats om dem inte överensstämmer med de bestämmelser som utfärdats med stöd av denna lag, kan även *regionförvaltningsverket* eller den kommunala tillsynsmyndigheten meddela ett

åläggande enligt 1 mom. 1 punkten. Tullmyndigheterna kan i sådana fall förbjuda import av en konsumtionsvara eller en vara som används i samband med en konsumenttjänst.

förbud eller ett åläggande enligt 1 mom. 1 punkten. Tullmyndigheterna kan i sådana fall förbjuda import av en konsumtionsvara eller en vara som används i samband med en konsumenttjänst.

24 §

I de fall där länsstyrelsen eller den kommunala tillsynsmyndigheten inte enligt 23 § 2 mom. har rätt att meddela förbud enligt 1 mom. i nämnda paragraf, ska den underrätta *Konsumentverket* om det temporära förbud som den har meddelat enligt 1 mom. i denna paragraf inom 14 dagar från det att förbudet meddelades.

24 §

I de fall där *regionförvaltningsverket* eller den kommunala tillsynsmyndigheten inte enligt 23 § 2 mom. har rätt att meddela förbud enligt 1 mom. i nämnda paragraf, ska den underrätta *Säkerhetsteknikcentralen* om det temporära förbud som den har meddelat enligt 1 mom. i denna paragraf inom 14 dagar från det att förbudet meddelades.

25 §

Om en konsumtionsvara eller konsumenttjänst kan medföra allvarlig fara för hälsan, kan Konsumentverket och tullmyndigheten förutom att meddela förbud enligt 23 § dessutom förbjuda export eller transport genom landet av konsumtionsvaran eller en vara som används i samband med konsumenttjänsten.

Konsumentverket kan meddela ett förbud enligt 1 mom. även temporärt, om det är uppenbart att konsumtionsvarorna eller de andra varor som avses i momentet kan medföra omedelbar fara för hälsan.

25 §

Om en konsumtionsvara eller konsumenttjänst kan medföra allvarlig fara för hälsan, kan *Säkerhetsteknikcentralen* och tullmyndigheten förutom att meddela förbud enligt 23 § dessutom förbjuda export eller transport genom landet av konsumtionsvaran eller en vara som används i samband med konsumenttjänsten.

Säkerhetsteknikcentralen kan meddela ett förbud enligt 1 mom. även temporärt, om det är uppenbart att konsumtionsvarorna eller de andra varor som avses i momentet kan medföra omedelbar fara för hälsan.

26 §

Om de förbud och ålägganden som nämns i 22—25 § inte kan anses tillräckliga, kan Konsumentverket eller tullmyndigheten eller en i 12 § avsedd annan myndighet bestämma att en vara som en näringsidkare eller annan tjänsteleverantör har i sin besittning eller en vara som konsumenten har lämnat tillbaka till näringsidkaren med stöd av 27 eller 28 § ska förstöras eller, om detta inte anses ändamålsenligt, besluta om andra åtgärder beträffande varan.

26 §

Om de förbud och ålägganden som nämns i 22—25 § inte kan anses tillräckliga, kan *Säkerhetsteknikcentralen* eller tullmyndigheten eller en i 12 § avsedd annan myndighet bestämma att en vara som en näringsidkare eller annan tjänsteleverantör har i sin besittning eller en vara som konsumenten har lämnat tillbaka till näringsidkaren med stöd av 27 eller 28 § ska förstöras eller, om detta inte anses ändamålsenligt, besluta om andra åtgärder beträffande varan.

27 §

Då Konsumentverket eller en i 12 § avsedd annan myndighet med stöd av 23 § har meddelat ett förbud beträffande en konsumtionsvara, kan centralen eller myndigheten ålägga

27 §

Då *Säkerhetsteknikcentralen* eller en i 12 § avsedd annan myndighet med stöd av 23 § har meddelat ett förbud beträffande en konsumtionsvara, kan centralen eller myndighe-

en näringsidkare att i fråga om sådana konsumtionsvaror som konsumenten redan har i sin besittning vidta åtgärder genom vilka den fara som hänför sig till konsumtionsvaran kan avvärjas och konsumentens rättsliga ställning tryggas.

Konsumentverket eller en i 12 § avsedd annan myndighet kan meddela ett åläggande enligt 1 mom. även om ett förbud som avses i 23 § inte kan meddelas på grund av att de ifrågavarande konsumtionsvarorna inte längre finns hos näringsidkaren och om det finns vägande skäl att meddela åläggandet.

28 §

Då Konsumentverket eller en i 12 § avsedd annan myndighet med stöd av 23 § har meddelat ett förbud beträffande en konsumenttjänst, kan centralen eller myndigheten ålägga en näringsidkare eller annan tjänsteleverantör att i fråga om sådana konsumenttjänster som konsumenten redan har i sin besittning vidta åtgärder genom vilka den fara som hänför sig till konsumenttjänsten kan avvärjas och konsumentens rättsliga ställning tryggas.

Konsumentverket eller en i 12 § avsedd annan myndighet kan meddela ett åläggande enligt 1 mom. även om ett förbud som avses i 23 § inte kan meddelas på grund av att konsumenttjänsterna i fråga inte längre utförs av näringsidkaren eller tjänsteleverantören och om det finns vägande skäl att meddela åläggandet.

38 §

I anslutning till handels- och industriministeriet finns en produktsäkerhetsdelegation.

39 §

Avgår en medlem eller en suppleant under sin mandatperiod, förordnar handels- och industriministeriet, med beaktande av vad som föreskrivs i 2 mom., en ny medlem eller suppleant i hans eller hennes ställe för den återstående mandatperioden.

ten ålägga en näringsidkare att i fråga om sådana konsumtionsvaror som konsumenten redan har i sin besittning vidta åtgärder genom vilka den fara som hänför sig till konsumtionsvaran kan avvärjas och konsumentens rättsliga ställning tryggas.

Säkerhetsteknikcentralen eller en i 12 § avsedd annan myndighet kan meddela ett åläggande enligt 1 mom. även om ett förbud som avses i 23 § inte kan meddelas på grund av att de ifrågavarande konsumtionsvarorna inte längre finns hos näringsidkaren och om det finns vägande skäl att meddela åläggandet.

28 §

Då *Säkerhetsteknikcentralen* eller en i 12 § avsedd annan myndighet med stöd av 23 § har meddelat ett förbud beträffande en konsumenttjänst, kan centralen eller myndigheten ålägga en näringsidkare eller annan tjänsteleverantör att i fråga om sådana konsumenttjänster som konsumenten redan har i sin besittning vidta åtgärder genom vilka den fara som hänför sig till konsumenttjänsten kan avvärjas och konsumentens rättsliga ställning tryggas.

Säkerhetsteknikcentralen eller en i 12 § avsedd annan myndighet kan meddela ett åläggande enligt 1 mom. även om ett förbud som avses i 23 § inte kan meddelas på grund av att konsumenttjänsterna i fråga inte längre utförs av näringsidkaren eller tjänsteleverantören och om det finns vägande skäl att meddela åläggandet.

38 §

I anslutning till *arbets- och näringsministeriet* finns en produktsäkerhetsdelegation.

39 §

Avgår en medlem eller en suppleant under sin mandatperiod, förordnar *arbets- och näringsministeriet*, med beaktande av vad som föreskrivs i 2 mom., en ny medlem eller suppleant i hans eller hennes ställe för den återstående mandatperioden.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Den personal i arbetsavtals- eller tjänsteförhållande vid Konsumentverket som sköter de uppgifter som överförs till Säkerhetsteknikcentralen och motsvarande tjänster överförs till Säkerhetsteknikcentralen när denna lag träder i kraft. För överföringen av tjänsterna och uppgifterna behövs inte tjänstemannens eller arbetstagarens samtycke, om inte tjänsten eller uppgiften överförs till en annan pendlingsregion.

Den personal i arbetsavtals- eller tjänsteförhållande som sköter visstidsuppgifter övergår i Säkerhetsteknikcentralens tjänst för den tid anställningsförhållandet på viss tid varar.

Anställda som överförs behåller de rättigheter och skyldigheter som vid överföringen gäller enligt villkoren i deras anställningsförhållande.

Högre avlöning än månadslönen enligt Säkerhetsteknikcentralens lönesystem garanteras under förutsättning att personens uppgifter vid Säkerhetsteknikcentralen till sin kravnivå motsvarar minst uppgifterna vid Konsumentverket. Personen är i så fall berättigad till ett lönetillägg motsvarande skillnaden mellan den månadslön som betalats vid Konsumentverket och den månadslön som betalas av Säkerhetsteknikcentralen.

Om de uppgifter som hör till en tjänst ändras väsentligt och en ny tjänst inrättas i stället för den tidigare, kan den nya tjänsten tillsättas utan att den förklaras ledig. En tjänst som avses i 4 § 2 mom. i statstjänstemannalagen (750/1994) ska dock förklaras ledig.

I denna lag avsedda ärenden som är anhängiga vid Konsumentverket överförs vid denna lags ikraftträdande till Säkerhetsteknikcentralen.

Avtal och förbindelser som Konsumentverket ingått med stöd av lagen samt rättigheter och skyldigheter med anledning av dem överförs från Konsumentverket till Säkerhetsteknikcentralen vid denna lags ikraftträdande.

Åtgärder som verkställigheten av denna lag förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 1 § i lagen om säkerhetsteknikcentralen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 augusti 1995 om säkerhetsteknikcentralen (1071/1995) 1 § 1 mom.
som följer:

Gällande lydelse

1 §

Administrativ ställning och uppgifter

Säkerhetsteknikcentralen, som är underställd handels- och industriministeriet, har till uppgift att övervaka teknisk säkerhet och pålitlighet för förhindrande av person-, egendoms- och miljöskador samt att övervaka att produkter stämmer överens med kraven på det sätt som stadgas eller bestäms särskilt om detta. Säkerhetsteknikcentralen har dessutom till uppgift att främja teknisk säkerhet och pålitlighet inom sitt verksamhetsområde.

Föreslagen lydelse

1 §

Administrativ ställning och uppgifter

Säkerhetsteknikcentralen, som är underställd *arbets- och näringsministeriet*, har till uppgift att övervaka teknisk säkerhet och pålitlighet för förhindrande av person-, egendoms- och miljöskador samt att övervaka att produkter *och tjänster* stämmer överens med kraven på det sätt som *bestäms eller föreskrivs* särskilt om detta. Säkerhetsteknikcentralen har dessutom till uppgift att främja teknisk säkerhet och pålitlighet inom sitt verksamhetsområde.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av lagen om Konsumentverket**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1998 om Konsumentverket (1056/1998) 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 8 § 1 mom. och 11 §, av dem 2 § 1 mom. och 11 § sådana de lyder i lag 9/2007, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

1 §

*Uppgifter**Uppgifter*

För att trygga konsumenternas ekonomiska och rättsliga ställning *samt hälsa* och för att genomföra konsumentpolitiken finns ett Konsumentverk med en konsumentombudsman. Konsumentverkets överdirektör är konsumentombudsman.

För att trygga konsumenternas ekonomiska och rättsliga ställning och för att genomföra konsumentpolitiken finns Konsumentverket med en konsumentombudsman. Konsumentverkets överdirektör är konsumentombudsman.

2 §

2 §

*Administrativ ställning**Administrativ ställning*

Styrningen av och tillsynen över Konsumentverket ankommer på handels- och industriministeriet. Ministeriet kan också ge Konsumentverket uppdrag i ärenden som hör till verkets verksamhetsområde.

Styrningen av och tillsynen över Konsumentverket ankommer på *arbets- och näringsministeriet*. Ministeriet kan också ge Konsumentverket uppdrag i ärenden som hör till verkets verksamhetsområde.

8 §

8 §

*Beslutanderätt**Beslutanderätt*

Överdirektören får inte avgöra ett ärende som gäller användning av tvångsmedel enligt *produktsäkerhetslagen (914/1986) eller* lagen om paketreserörelser (1080/1994), om ett ärende som gäller samma näringsidkare och hör till konsumentombudsmannens behörighet samtidigt är anhängigt eller om han i egenskap av konsumentombudsman redan har ingripit i samma näringsidkares verksamhet.

Överdirektören får inte avgöra ett ärende som gäller användning av tvångsmedel enligt lagen om paketreserörelser (1080/1994), om ett ärende som gäller samma näringsidkare och hör till konsumentombudsmannens behörighet samtidigt är anhängigt eller om han i egenskap av konsumentombudsman redan har ingripit i samma näringsidkares verksamhet. Ministeriet förordnar en ställföreträdare

Ministeriet förordnar en ställföreträdare för överdirektören som utövar beslutanderätten när överdirektören är jävig på det sätt som avses ovan.

för överdirektören som utövar beslutanderätten när överdirektören är jävig på det sätt som avses ovan.

11 §

Administrativa tjänster

Konsumentverket kan sköta de administrativa tjänsterna för konsumentforskningscentralen på det sätt som avtalas mellan Konsumentverket och konsumentforskningscentralen eller som bestäms av handels- och industriministeriet.

11 §

Administrativa tjänster

Konsumentverket kan sköta de administrativa tjänsterna för *Konsumentforskningscentralen* på det sätt som avtalas mellan Konsumentverket och *Konsumentforskningscentralen* eller som bestäms av *arbets- och näringsministeriet*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av lagen om kosmetiska produkter**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 21 januari 2005 om kosmetiska produkter (22/2005) 4—6 §, 7 § 2 mom., 8 och 10 §, 11 § 1 mom. samt 12, 15 och 16 § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

4 §

4 §

*Tillsyn**Tillsyn*

På tillsynen över kosmetiska produkters säkerhet samt tillsynen över efterlevnaden av andra bestämmelser som ingår i eller utfärdas med stöd av denna lag tillämpas lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004). Utan hinder av 23 § 1 mom. i den nämnda lagen kan också *länsstyrelsen* och den kommunala tillsynsmyndigheten meddela ett sådant förbud som avses i 23 § i lagen, om en kosmetisk produkt inte är förenlig med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

För att möjliggöra snabb och adekvat medicinsk behandling kan Konsumentverket kräva att näringsidkaren lämnar Giftinformationscentralen detaljerade uppgifter om en kosmetisk produkts sammansättning för att användas i medicinskt syfte.

På tillsynen över kosmetiska produkters säkerhet samt tillsynen över efterlevnaden av andra bestämmelser som ingår i eller utfärdas med stöd av denna lag tillämpas lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004). Utan hinder av 23 § 1 mom. i den nämnda lagen kan också *regionförvaltningsverket* och den kommunala tillsynsmyndigheten meddela ett sådant förbud som avses i 23 § i lagen, om en kosmetisk produkt inte är förenlig med denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

För att möjliggöra snabb och adekvat medicinsk behandling kan *Säkerhetsteknikcentralen* kräva att näringsidkaren lämnar Giftinformationscentralen detaljerade uppgifter om en kosmetisk produkts sammansättning för att användas i medicinskt syfte.

5 §

5 §

*Förbjudna beståndsdelar**Förbjudna beståndsdelar*

Kosmetiska produkter får inte innehålla beståndsdelar som vid en vetenskaplig riskbedömning har konstaterats orsaka fara för människors hälsa. Närmare bestämmelser om förbjudna beståndsdelar i kosmetiska produkter utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

Det är förbjudet att i kosmetiska produkter använda ämnen som klassificeras som cancer-

Kosmetiska produkter får inte innehålla beståndsdelar som vid en vetenskaplig riskbedömning har konstaterats orsaka fara för människors hälsa. Närmare bestämmelser om förbjudna beståndsdelar i kosmetiska produkter utfärdas genom förordning av *arbets- och näringsministeriet*.

Det är förbjudet att i kosmetiska produkter använda ämnen som klassificeras som can-

framkallande, mutagena eller reproduktionstoxiska, kategori 1, 2 och 3, i den förteckning över farliga ämnen som avses i 11 § 4 mom. i kemikalielagen (744/1989). Närmare bestämmelser om verkställigheten av förbudet utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet. Ämnen tillhörande kategori 3 i den förteckning över farliga ämnen som avses i 11 § 4 mom. i kemikalielagen får dock användas i kosmetiska produkter på det sätt som närmare bestäms genom förordning av handels- och industriministeriet, om vetenskapliga kommittén har utvärderat ämnet och bedömt att det kan användas i kosmetiska produkter.

6 §

Begränsningar som gäller sammansättningen

Genom förordning av handels- och industriministeriet utfärdas närmare bestämmelser om beståndsdelar som enligt en vetenskaplig riskbedömning kräver att vissa villkor och begränsningar iakttas för att användningen av dem i kosmetiska produkter ska vara säker.

I kosmetiska produkter får som färgämnen, konserveringsämnen och solskyddsämnen användas enbart beståndsdelar som vid en vetenskaplig riskbedömning har befunnits säkra för människors hälsa när de används för nämnda ändamål. Närmare bestämmelser om färgämnen, konserveringsämnen och solskyddsämnen som får användas i kosmetiska produkter utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

7 §

Djurförsök för testning av kosmetiska produkter

Det är förbjudet att i Finland testa kosmetiska beståndsdelar och kombinationer av beståndsdelar på djur för att tillgodose de föreskrivna kraven på kosmetiska produkter efter att den alternativa testmetod som ersätter djurförsöket i fråga har validerats och antagits. Bestämmelser om verkställigheten av detta förbud utfärdas genom förordning av

cerframkallande, mutagena eller reproduktionstoxiska, kategori 1, 2 och 3, i den förteckning över farliga ämnen som avses i 11 § 4 mom. i kemikalielagen (744/1989). Närmare bestämmelser om verkställigheten av förbudet utfärdas genom förordning av *arbets- och näringsministeriet*. Ämnen tillhörande kategori 3 i den förteckning över farliga ämnen som avses i 11 § 4 mom. i kemikalielagen får dock användas i kosmetiska produkter på det sätt som närmare bestäms genom förordning av *arbets- och näringsministeriet*, om vetenskapliga kommittén har utvärderat ämnet och bedömt att det kan användas i kosmetiska produkter.

6 §

Begränsningar som gäller sammansättningen

Genom förordning av *arbets- och näringsministeriet* utfärdas närmare bestämmelser om beståndsdelar som enligt en vetenskaplig riskbedömning kräver att vissa villkor och begränsningar iakttas för att användningen av dem i kosmetiska produkter ska vara säker.

I kosmetiska produkter får som färgämnen, konserveringsämnen och solskyddsämnen användas enbart beståndsdelar som vid en vetenskaplig riskbedömning har befunnits säkra för människors hälsa när de används för nämnda ändamål. Närmare bestämmelser om färgämnen, konserveringsämnen och solskyddsämnen som får användas i kosmetiska produkter utfärdas genom förordning av *arbets- och näringsministeriet*.

7 §

Djurförsök för testning av kosmetiska produkter

Det är förbjudet att i Finland testa kosmetiska beståndsdelar och kombinationer av beståndsdelar på djur för att tillgodose de föreskrivna kraven på kosmetiska produkter efter att den alternativa testmetod som ersätter djurförsöket i fråga har validerats och antagits. Bestämmelser om verkställigheten av detta förbud utfärdas genom förordning av

handels- och industriministeriet efter att Europeiska gemenskapernas kommission har fastställt tidsplanen för när förbudet mot djurförsök med kosmetiska beståndsdelar ska träda i kraft. Närmare bestämmelser om alternativa testmetoder som gör det möjligt att garantera kosmetiska produkters säkerhet, trots att de eventuellt inte kan tillämpas för att bedöma kemiska beståndsdelars säkerhet vid all användning, utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet efter att Europeiska gemenskapernas kommission har fastställt en förteckning över sådana alternativa metoder.

8 §

Utsläppande på marknaden av kosmetiska produkter som testats på djur

Det är förbjudet att på marknaden i Finland släppa ut kosmetiska slutprodukter som i sin slutliga sammansättning har testats på djur för att tillgodose kraven på kosmetiska produkter efter att den alternativa testmetod som ersätter djurförsöket i fråga har validerats och antagits. Detsamma gäller kosmetiska slutprodukter innehållande beståndsdelar eller kombinationer av beståndsdelar som testats på djur för att tillgodose kraven på kosmetiska produkter efter att den alternativa testmetod som ersätter djurförsöket i fråga har validerats och antagits. Bestämmelser om verkställigheten av detta förbud utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet efter att Europeiska gemenskapernas kommission har fastställt tidsplanen för när förbudet mot djurförsök med kosmetiska beståndsdelar ska träda i kraft.

10 §

Obligatorisk märkning

En kosmetisk produkts bruksförpackning och yttre förpackning ska vara försedd med följande information:

1) namn eller bifirma och adress för tillverkare inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för annan näringsidkare som inom detta område har släppt ut den kosmetiska produkten på marknaden,

arbets- och näringsministeriet efter att Europeiska gemenskapernas kommission har fastställt tidsplanen för när förbudet mot djurförsök med kosmetiska beståndsdelar ska träda i kraft. Närmare bestämmelser om alternativa testmetoder som gör det möjligt att garantera kosmetiska produkters säkerhet, trots att de eventuellt inte kan tillämpas för att bedöma kemiska beståndsdelars säkerhet vid all användning, utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet efter att Europeiska gemenskapernas kommission har fastställt en förteckning över sådana alternativa metoder.

8 §

Utsläppande på marknaden av kosmetiska produkter som testats på djur

Det är förbjudet att på marknaden i Finland släppa ut kosmetiska slutprodukter som i sin slutliga sammansättning har testats på djur för att tillgodose kraven på kosmetiska produkter efter att den alternativa testmetod som ersätter djurförsöket i fråga har validerats och antagits. Detsamma gäller kosmetiska slutprodukter innehållande beståndsdelar eller kombinationer av beståndsdelar som testats på djur för att tillgodose kraven på kosmetiska produkter efter att den alternativa testmetod som ersätter djurförsöket i fråga har validerats och antagits. Bestämmelser om verkställigheten av förbudet utfärdas genom förordning av arbets- och näringsministeriet efter att Europeiska gemenskapernas kommission har fastställt tidsplanen för när förbudet skall träda i kraft.

10 §

Obligatorisk märkning

En kosmetisk produkts bruksförpackning och yttre förpackning ska vara försedd med följande information:

1) namn eller bifirma och adress för tillverkare inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för annan näringsidkare som inom detta område har släppt ut den kosmetiska produkten på marknaden,

2) innehållsmängden vid förpackningstidpunkten uttryckt i vikt- eller volymenheter som allmänt används i Finland,

3) produktens hållbarhetstid, om den är högst 30 månader,

4) uppgift om hur länge produkten kan användas utan fara för människors hälsa efter att ha öppnats, om hållbarhetstiden överstiger 30 månader,

5) anvisningar och varningar som behövs för en säker användning av produkten samt de varningsmärkningar om vilka föreskrivs närmare genom förordning av handels- och industriministeriet,

6) satskod,

7) produktens funktion, om den inte framgår av hur produkten ser ut och presenteras, samt

8) en förteckning över produktens beståndsdelar i fallande ordning efter den vikt de hade när de tillsattes i produkten.

Om det på grund av produktens eller förpackningens storlek eller form eller av annan liknande orsak är omöjligt att göra märkningen på bruksförpackningen eller den yttre förpackningen, får uppgifterna ges konsumenten i en broschyr som åtföljer produkten eller på motsvarande sätt. Närmare bestämmelser om märkningen utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet. I en sådan förordning kan det också bestämmas om sådana smärre avvikelser från märkningsskyldigheten som är förenliga med Europeiska gemenskapens lagstiftning om kosmetiska produkter.

11 §

Språkrav och tydlighet

De uppgifter som föreskrivs i 10 § 1 mom. 2—5 och 7 punkten skall anges på finska och svenska i enlighet med 34 § i språklagen (423/2003). Kosmetiska beståndsdelar skall anges med den benämning som ingår i kommissionens beslut 96/335/EG om sammanställning av en inventering och fastställande av en gemensam nomenklatur över de beståndsdelar som används i kosmetiska produkter. Närmare bestämmelser om angivande

2) innehållsmängden vid förpackningstidpunkten uttryckt i vikt- eller volymenheter som allmänt används i Finland,

3) produktens hållbarhetstid, om den är högst 30 månader,

4) uppgift om hur länge produkten kan användas utan fara för människors hälsa efter att ha öppnats, om hållbarhetstiden överstiger 30 månader,

5) anvisningar och varningar som behövs för en säker användning av produkten samt de varningsmärkningar om vilka föreskrivs närmare genom förordning av *arbets- och näringsministeriet*,

6) satskod,

7) produktens funktion, om den inte framgår av hur produkten ser ut och presenteras, samt

8) en förteckning över produktens beståndsdelar i fallande ordning efter den vikt de hade när de tillsattes i produkten.

Om det på grund av produktens eller förpackningens storlek eller form eller av annan liknande orsak är omöjligt att göra märkningen på bruksförpackningen eller den yttre förpackningen, får uppgifterna ges konsumenten i en broschyr som åtföljer produkten eller på motsvarande sätt. Närmare bestämmelser om märkningen utfärdas genom förordning av *arbets- och näringsministeriet*. I en sådan förordning kan det också bestämmas om sådana smärre avvikelser från märkningsskyldigheten som är förenliga med Europeiska gemenskapens lagstiftning om kosmetiska produkter

11 §

Språkrav och tydlighet

De uppgifter som föreskrivs i 10 § 1 mom. 2—5 och 7 punkten ska anges på finska och svenska i enlighet med 34 § i språklagen (423/2003). Kosmetiska beståndsdelar ska anges med den benämning som ingår i kommissionens beslut 96/335/EG om sammanställning av en inventering och fastställande av en gemensam nomenklatur över de beståndsdelar som används i kosmetiska produkter. Närmare bestämmelser om angivande

av kosmetiska beståndsdelar utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

av kosmetiska beståndsdelar utfärdas genom förordning av *arbets- och näringsministeriet*.

12 §

Registreringsanmälan

En finländsk tillverkare, en finländsk näringsidkare för vilken en kosmetisk produkt tillverkats samt en finländsk importör som första gången släpper ut en importerad kosmetisk produkt på marknaden i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska innan produkten släpps ut på marknaden lämna in en registreringsanmälan till Konsumentverket.

Närmare bestämmelser om inlämnande av registreringsanmälan utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

15 §

Kriterier för analysmetoder samt renhetskriterier

Bestämmelser om analysmetoderna för att kontrollera sammansättningen av kosmetiska produkter samt om kriterierna för kosmetiska produkters mikrobiologiska och kemiska renhet utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

16 §

Skydd av affärshemligheter

En finländsk tillverkare, en finländsk näringsidkare för vilken en kosmetisk produkt tillverkas samt en finländsk importör som första gången släpper ut en kosmetisk produkt på marknaden i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan genom att åberopa skydd av affärshemligheter hos Konsumentverket ansöka om tillstånd att låta bli att ange en eller flera beståndsdelar i den förteckning över beståndsdelar som avses i 10 § 1 mom. 8 punkten. Tillstånd kan beviljas i synnerhet om den beståndsdel som ansökan gäller ännu inte är allmänt känd och dess funktion inte är beskriven i branschlitteraturen och om ett an-

12 §

Registreringsanmälan

En finländsk tillverkare, en finländsk näringsidkare för vilken en kosmetisk produkt tillverkats samt en finländsk importör som första gången släpper ut en importerad kosmetisk produkt på marknaden i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska innan produkten släpps ut på marknaden lämna in en registreringsanmälan till *Säkerhetsteknikcentralen*.

Närmare bestämmelser om inlämnande av registreringsanmälan utfärdas genom förordning av *arbets- och näringsministeriet*.

15 §

Kriterier för analysmetoder samt renhetskriterier

Bestämmelser om analysmetoderna för att kontrollera sammansättningen av kosmetiska produkter samt om kriterierna för kosmetiska produkters mikrobiologiska och kemiska renhet utfärdas genom förordning av *arbets- och näringsministeriet*.

16 §

Skydd av affärshemligheter

En finländsk tillverkare, en finländsk näringsidkare för vilken en kosmetisk produkt tillverkas samt en finländsk importör som första gången släpper ut en kosmetisk produkt på marknaden i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan genom att åberopa skydd av affärshemligheter hos *Säkerhetsteknikcentralen* ansöka om tillstånd att låta bli att ange en eller flera beståndsdelar i den förteckning över beståndsdelar som avses i 10 § 1 mom. 8 punkten. Tillstånd kan beviljas i synnerhet om den beståndsdel som ansökan gäller ännu inte är allmänt känd och dess funktion inte är beskriven i branschlitte-

givande av beståndsdelen i förteckningen över beståndsdelar skulle leda till att det vore lätt att reproducera beståndsdelen till förfång för den sökande.

Om Konsumentverket godkänner en ansökan, meddelar verket den sökande ett registreringsnummer under vilket beståndsdelen anges i förteckningen över beståndsdelar. Ett tillstånd som beviljas för skydd av affärshemligheter gäller i fem år. Konsumentverket kan på ansökan förlänga tillståndets giltighetstid med högst tre år, om grunderna för beviljande av tillståndet fortfarande föreligger. Konsumentverket kan återkalla ett tillstånd, om grunderna för beviljande av tillstånd inte längre föreligger eller om särskilda folkhälsoskäl kräver att tillståndet återkallas. Konsumentverket ska motivera sitt beslut att inte godkänna en ansökan om tillstånd samt sitt beslut att återkalla ett tillstånd.

Konsumentverket underrättar Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska gemenskapernas andra medlemsstater om tillstånd som verket beviljat, beslut att inte bevilja tillstånd samt beslut om förlängning av tillstånd och återkallande av tillstånd.

Närmare bestämmelser om ansökningar om tillstånd som beviljas för skydd av affärshemligheter och om behandlingen av ansökningar utfärdas genom förordning av handels- och industriministeriet.

raturen och om ett angivande av beståndsdel i förteckningen över beståndsdelar skulle leda till att det vore lätt att reproducera beståndsdelen till förfång för den sökande.

Om *Säkerhetsteknikcentralen* godkänner en ansökan, meddelar verket den sökande ett registreringsnummer under vilket beståndsdelen anges i förteckningen över beståndsdelar. Ett tillstånd som beviljas för skydd av affärshemligheter gäller i fem år. *Säkerhetsteknikcentralen* kan på ansökan förlänga tillståndets giltighetstid med högst tre år, om grunderna för beviljande av tillståndet fortfarande föreligger. *Säkerhetsteknikcentralen* kan återkalla ett tillstånd, om grunderna för beviljande av tillstånd inte längre föreligger eller om särskilda folkhälsoskäl kräver att tillståndet återkallas. *Säkerhetsteknikcentralen* ska motivera sitt beslut att inte godkänna en ansökan om tillstånd samt sitt beslut att återkalla ett tillstånd.

Säkerhetsteknikcentralen underrättar Europeiska gemenskapernas kommission och Europeiska gemenskapernas andra medlemsstater om tillstånd som verket beviljat, beslut att inte bevilja tillstånd samt beslut om förlängning av tillstånd och återkallande av tillstånd.

Närmare bestämmelser om ansökningar om tillstånd som beviljas för skydd av affärshemligheter och om behandlingen av ansökningar utfärdas genom förordning av *arbets- och näringsministeriet*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag**om ändring av lagen om leksakers säkerhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 26 mars 1997 om leksakers säkerhet (287/1997) 5 §, 15 § 1 mom., 20 § 1 mom., 22 § 1 mom., 25 § 1 mom. och 34 § 1 mom. och 36 § 1 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 §

På tillsynen över leksakers säkerhet tillämpas produktsäkerhetslagen (914/86). Länsstyrelsen och den kommunala tillsynsmyndigheten kan dock utan hinder av 12 § 2 mom. produktsäkerhetslagen meddela ett sådant förbud som avses i 12 § 1 mom. 1 punkten produktsäkerhetslagen, om en leksak inte stämmer överens med stadgandena i lagen om leksakers säkerhet.

15 §

Leksaker skall anses uppfylla i denna lag stadgade krav på mekaniska och fysikaliska egenskaper, om de uppfyller kraven på leksakers mekaniska och fysikaliska egenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Konsumentverket ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

20 §

Leksaker skall anses uppfylla i denna lag stadgade krav på användningsegenskaper om de uppfyller kraven på användningsegenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Konsumentverket ger information om de hänvisningar i

5 §

På tillsynen över leksakers säkerhet tillämpas *lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004). Regionförvaltningsverket* och den kommunala tillsynsmyndigheten kan dock utan hinder av 23 § 2 mom. i nämnda lag meddela ett sådant förbud som avses i *den paragrafen, 1 mom. 1 punkten* om en leksak inte stämmer överens med *bestämmelserna i denna lag*.

15 §

Leksaker ska anses uppfylla i denna lag *föreskrivna* krav på mekaniska och fysikaliska egenskaper, om de uppfyller kraven på leksakers mekaniska och fysikaliska egenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. *Säkerhetsteknikcentralen* ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

20 §

Leksaker ska anses uppfylla i denna lag *föreskrivna* krav på användningsegenskaper om de uppfyller kraven på användningsegenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Konsumentverket ger information om de hänvisningar i

standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska. Konsumentverket ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska. *Säkerhetsteknikcentralen* ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

22 §

Leksaker skall anses uppfylla i denna lag stadgade krav på kemiska egenskaper om de uppfyller kraven på kemiska egenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Konsumentverket ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

22 §

Leksaker ska anses uppfylla i denna lag *föreskrivna* krav på kemiska egenskaper om de uppfyller kraven på kemiska egenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. *Säkerhetsteknikcentralen* ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

25 §

Leksaker skall anses uppfylla i denna lag stadgade krav på elektriska egenskaper om de uppfyller kraven på elektriska egenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Konsumentverket ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

25 §

Leksaker ska anses uppfylla i denna lag *föreskrivna* krav på elektriska egenskaper om de uppfyller kraven på elektriska egenskaper i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. *Säkerhetsteknikcentralen* ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

34 §

Om det med tanke på hälsan är nödvändigt, ska information ges om de risker som användningen av en leksak medför och om hur risken kan avvärjas. Detta gäller i synnerhet leksaker som kan medföra risker för barn som är under tre år. Leksakerna skall anses uppfylla kraven i denna lag beträffande märkning av åldersgränser om de uppfyller kraven på märkning av åldersgränser i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Konsumentverket ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

34 §

Om det med tanke på hälsan är nödvändigt, ska information ges om de risker som användningen av en leksak medför och om hur risken kan avvärjas. Detta gäller i synnerhet leksaker som kan medföra risker för barn som är under tre år. Leksakerna ska anses uppfylla kraven i denna lag beträffande märkning av åldersgränser om de uppfyller kraven på märkning av åldersgränser i en harmoniserad standard vars referensnummer har publicerats i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. *Säkerhetsteknikcentralen* ger information om de hänvisningar i standarden vilka avser normer som publicerats endast på andra språk än finska och svenska.

Gällande lag

Föreslagen lydelse

36 §

På information som skall ges om leksaker tillämpas utöver detta vad som stadgas i förordningen om uppgifter om konsumtionsvaror (97/87).

36 §

På information som ska ges om leksaker tillämpas *dessutom* vad som *föreskrivs i förordningen om uppgifter som skall lämnas om konsumtionsvaror och konsumenttjänster (613/2004)*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag**om ändring av 8 a § i kemikalielagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989) 8 a §,
sådan den lyder i lag 491/2008, som följer:

Gällande lydelse

8 a §

Konsumentverket

Konsumentverket skall ha tillsyn över att vissa begränsningar enligt artikel 67 i REACH-förordningen som gäller varor som marknadsförs till konsumenter iakttas.

Vid tillsyn enligt 1 mom. skall *Konsumentverket* tillämpa lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004).

Närmare bestämmelser om de begränsningar som *Konsumentverket* har tillsyn över utfärdas genom förordning av statsrådet.

Föreslagen lydelse

8 a §

Säkerhetsteknikcentralen

Säkerhetsteknikcentralen ska ha tillsyn över att vissa begränsningar enligt artikel 67 i REACH-förordningen som gäller varor som marknadsförs till konsumenter iakttas.

Vid tillsyn enligt 1 mom. ska *Säkerhetsteknikcentralen* tillämpa lagen om konsumtionsvarors och konsumenttjänsters säkerhet (75/2004).

Närmare bestämmelser om de begränsningar som *Säkerhetsteknikcentralen* har tillsyn över utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 20 .
